

Arrest

nr. 131 421 van 14 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 12 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MANZOWZA loco advocaat C. KAYEMBE-MBAYI en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger van Guinee-Bissau te zijn, van Peul afkomst. U werd op 14 november 1987 geboren te Bafata. U groeide er op, maar verhuisde in 2002 met uw familie naar de hoofdstad Bissau, waar u sindsdien bleef wonen. Uw vader was kapitein in het leger. Hij steunde de zittende regering. Bovendien was hij goed bevriend met de eerste minister Carlos Gomez Junior. De eerste minister behoorde tot de partij Partido Africano da Independencia de Guinee e Cabo Verde (hierna PAIGC). Uw vader was militant van deze partij. Uw moeder was politie-agente. Uw 2 jongere broers studeerden nog. U ging naar school tot de 10e klas. Daarna begon u als verkoper van fiets- en auto-onderdelen te werken. U had geen politieke interesse en wilde ook geen carrière bij het leger of de politie beginnen. U wilde enkel werken als handelaar. Net zoals veel andere landgenoten werd u afgeperst door militairen. Ze kwamen geld van u vragen, maar u kreeg dit nooit terug. U hebt dit nooit

verteld aan uw vader omdat u voor zichzelf wilde zorgen en omdat u niet betrokken wilde raken bij de activiteiten van uw vader.

Op 12 april 2012 werd een staatsgreep gepleegd in Guinee-Bissau. U noemt Dabna Walna en Antonio Injai als de 2 belangrijkste gangmakers van deze staatsgreep. Zij steunden de Partido para a Renovação Social (hierna PRS) en vreesden dat Carlos Gomez Junior van de partij PAIGC in de komende verkiezingen tot president verkozen zou worden. Daarom pleegde deze groep militairen een staatsgreep. 's Ochtends vroeg werden uw beide ouders thuis gearresteerd door soldaten. U was op dat moment niet thuis, maar uw broers wel. Toen u korte tijd later thuiskwam, vertelden uw broers dat u ook gezocht werd. Omdat u een bloeiende handelszaak had, was er veel afgunst. Militairen vermoedden dat uw vader geld van de staat afroemde en aan u doorspeelde. De militairen die de staatsgreep pleegden wilden wraak en hadden het nu op uw bezittingen gemunt. U dook onmiddellijk onder bij een collega. Enkele uren later belde u uw broers op. Ze zegden dat de militairen om 9 uur opnieuw langs gekomen waren om u te zoeken. U besloot uw telefoon weg te gooien zodat niemand u kon traceren. Eveneens dezelfde dag, 12 april 2012, hoorde u van uw collega bij wie u ondergedoken leefde dat soldaten uw magazijn binnengevallen waren en alles meegenomen hadden. U vermoedt dat ze ook al uw spaargeld meegenomen hebben, dat u in uw magazijn bewaarde. U bleef ondergedoken leven. Intussen regelde een kapitein uit het leger, die een vriend van uw vader was, uw vertrek uit het land. Op 28 juni 2012 vertrok u als verstekeling op een boot. Op 8 juli 2012 kwam u in de haven van Antwerpen aan. De volgende dag vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaart dat u op de dag van de staatsgreep van 12 april 2012 door de militairen die die dag een coup gepleegd hadden, gevisieerd werd omdat men het op uw geld gemunt had (gehoor CGVS, p.7,8,9). Hierbij moeten de volgende opmerkingen gemaakt worden.

U verklaarde dat uw vader een militant was van de politieke partij PAIGC, een kapitein was in het leger en een goede vriend was van Carlos Gomez Junior van de partij PAIGC, die eerste minister van Guinee-Bissau was en bij de komende verkiezingen kandidaat was om president te worden (gehoor CGVS, p.3,4,5,7,13). U verklaart dat u zelf geen enkele politieke interesse had, dat u geen lid was van een politieke partij, dat u er bewust voor gekozen had om geen carrière in het leger of bij de politie op te bouwen en dat u werkte als handelaar, namelijk als verkoper van fiets- en auto-onderdelen en op die manier wilde leven. Verder verklaart u dat u geen aanspraak wilde maken op uw vaders' machtige positie, zich ver hield van uw vaders' activiteiten en enkel via uw eigen beroep als verkoper een bestaan wilde opbouwen (gehoor CGVS, p.4,5,8,9). Meer zelfs, u verklaarde dat u regelmatig afgeperst werd door militairen, dat u dit zeer vervelend vond, maar dat u dit nooit gemeld hebt aan uw vader omdat u uw eigen boontjes wilde doppen en zoveel mogelijk afstand wilde bewaren ten opzichte van uw vaders' beroep als militair (gehoor CGVS, p.8,9). Dat u, de zoon van een hooggeplaatste militair met connecties met de eerste minister, afgeperst zou worden door soldaten en dit nooit zou melden aan uw vader, die mogelijkerwijs een einde had kunnen stellen aan deze afpersingspraktijken, valt zeer opmerkelijk te noemen. U zegt verder dat uw vader en Carlos Gomez Junior goede vrienden waren, maar dat Carlos Gomez Junior nooit bij jullie thuis kwam en dat u en uw vader nooit over hem praatten. U en uw vader praatten evenmin over zijn beroepsactiviteiten als militair. U zag uw vader enkel thuis. Thuis werden er nooit over uw vaders' werk of over politiek gesproken, maar werden enkel familiale zaken besproken (gehoor CGVS, p.4,5,8,12).

Gegeven de hierboven vermelde zaken is het weinig aannemelijk dat u door militairen gevisieerd zou worden op de dag van de staatsgreep van 12 april 2012 aangezien u niet politiek actief was, geen deel uitmaakte van het leger en u zich afzijdig hield van uw vaders' activiteiten. **Men zou verwachten dat u, net zoals uw jongere broers van 19 en 22 jaar, met rust gelaten zou worden (gehoor CGVS, p.11,12). U verklaarde echter meermaals dat de militairen op 12 april 2012 naar u op zoek waren omdat zij het enkel op uw vermogen gemunt hadden (gehoor CGVS, p.7,9). De soldaten wisten dat u een verkoper was en dat uw handeltje in fiets- en auto-onderdelen goed draaide en u over een zeker vermogen beschikte (gehoor CGVS, p.9) en achtten hun moment gekomen om u dat geld afhandig te maken (gehoor CGVS, p.7,9). Echter, bij uw verklaringen hieromtrent moeten enkele kanttekeningen geplaatst worden.**

In eerste instantie verklaarde u tijdens uw asielrelaas het volgende: "Ze kwamen me zoeken. Ze dachten dat mijn geld, geld van mijn vader was, maar dat was geld dat ik zelf verdiend had met mijn werk. Probleem met militairen, als er machtsovername is, gaan fracties op andere fracties af om hen te beroven omdat ze vinden dat die dat van de staat hebben afgenomen. [...] Dachten dat dat geld van mij van de staat kwam, maar was niet zo. Wat ik deed was iets wat ik heel graag deed. Ze zegden dat ik

het geld moest teruggeven, zoniet zouden ze me straffen tot dood toe. Ik kon dat geld niet teruggeven en daarom heb ik beslist om te vluchten. [...] Als je leven goed loopt, denkt men snel dat je geld van de overheid gekregen hebt. Bij machtsovername is er dan een probleem. Probleem lag eigenlijk bij vader, probleem was eigenlijk niet bij mij. Hem hadden ze al gearresteerd, maar ze wilden het geld, daarom hadden ze het op mij gemunt. Ze zouden alles doen om dat in handen te krijgen. [...]”(gehoor CGVS, p.7).

Wanneer u hier echter verder over bevraged werd, specificeerde u dat al de volgende gebeurtenissen op 12 april 2012 plaatsvonden: dat u van uw broers hoorde dat u gezocht werd, vervolgens bij een collega onderdook, daarna terugbelde naar uw broers en hoorde dat men u opnieuw was komen zoeken, u vervolgens besloot uw mobiele telefoon weg te gooien en u later diezelfde dag van uw collega hoorde dat uw magazijn geplunderd werd. Op basis van deze informatie concludeerde u dat militairen al uw geld hadden, aangezien u uw geld in uw magazijn bewaarde. U hebt sinds 12 april 2012 geen contact meer gehad met uw broers (gehoor CGVS, p.7,8,10,11).

Uit deze verklaringen blijkt dat u op 12 april 2012 nooit de boodschap van de militairen kreeg dat u geld moest teruggeven, maar dat u enkel veronderstelt dat ze al uw geld konden bemachtigen tijdens de plundering van uw magazijn (gehoor CGVS, p.8,11). Toen u vervolgens geconfronteerd werd met uw eerdere verklaring dat “militairen zegden dat u het geld moest teruggeven, ze u zoniet zouden straffen tot de dood toe, u het geld niet kon teruggeven en daarom beslist hebt om te vluchten” beaamde uw advocate, meester Kiwakana dat u deze feiten inderdaad eerder zo hebt weergegeven en zij dit ook zo heeft opgeschreven (gehoor CGVS, p.11). U zei echter dat u het zo niet bedoeld had en dat u enkel wilde zeggen dat u besepte dat de militairen u het geld niet zouden teruggeven toen ze u in het verleden afpersten en vroegen of ze geld van u wilden lenen (gehoor CGVS, p.11). Hiermee overtuigt u niet aangezien u eerder over de gebeurtenissen op 12 april 2012 letterlijk stelde dat “militairen zegden dat u het geld moest teruggeven, ze u zoniet zouden straffen tot de dood toe, u het geld niet kon teruggeven en daarom beslist hebt om te vluchten” en uw advocate deze verklaringen bevestigde. Het is opmerkelijk dat u in eerste instantie veelvuldig verklaarde dat u op 12 april 2011 door militairen gezocht werd wegens uw vermogen en zelfs stelde dat u met de dood bedreigd werd als u het geld niet zou geven (gehoor CGVS, p.7), maar dat na verdere bevraging blijkt dat u helemaal niet weet waarom u gezocht zou zijn, u enkel vermoedt dat militairen het op u gemunt zouden hebben omdat ze zouden denken dat u uw vermogen te danken hebt aan uw vader en dat u helemaal niet met de dood bedreigd werd als u het geld niet terug zou geven (gehoor CGVS, p.7,8,10,11). Deze tegenstrijdigheden en uw wijzigende verklaringen doen afbreuk aan de doorleefdheid en geloofwaardigheid van uw relaas. Verder stelde u dat u besepte dat de militairen u zouden doden of in de gevangenis zetten, of ze het geld nu gevonden hadden of niet, omdat ze u in het verleden al gevisieerd hadden (gehoor CGVS, p.10,11). Opnieuw overtuigt u niet. **Ten eerste** verklaarde u in het verleden weliswaar afgeperst te zijn, net zoals vele andere burgers, maar werd u nooit systematisch gevisieerd door militairen. U hebt het feit dat u door militairen afgeperst werd ook nooit gemeld aan uw vader (gehoor CGVS, p.8,9), wat de ernst van deze feiten relativeert. **Ten tweede** werden uw 2 broers, van 19 en 22 jaar oud nooit gevisieerd door de militairen. Volgens uw verklaringen vroegen de militairen aan uw broers enkel waar u was en werden ze verder met rust gelaten omdat ze naar school gingen, niet werkten en een normaal leven leidden (gehoor CGVS, p. 4,11,12). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u ook een ‘normaal leven’ leidde: u werkte als handelaar, had geen politieke interesses en hield zich ver van uw vaders activiteiten (gehoor CGVS, p.4,5,8,9,12). U maakt dan ook niet aannemelijk waarom u, “of ze het geld vonden of niet”, vervolgd zou worden door militairen (gehoor CGVS, p.11). **Ten derde** verklaarde u reeds veelvuldig dat u enkel gevisieerd werd omdat de militairen het op uw geld gemunt hadden (gehoor CGVS, p.7,9). Het komt dan ook niet redelijk over, dat u, wanneer door de dossierbehandelaar geponeerd werd dat u niets meer te vrezen had, aangezien uit uw verklaringen blijkt dat uw bezittingen reeds op 12 april 2012 in beslag genomen waren en de militairen dus hadden wat ze zochten, u alsnog stelt dat u sowieso vervolgd zou worden door de militairen en alles terug te leiden valt tot de politieke activiteiten vader (gehoor CGVS, p.10). Uw post hoc verklaring overtuigt niet aangezien u eerder stelde dat u enkel vervolgd werd omdat militairen het op uw vermogen gemunt hadden (gehoor CGVS, p.7,9). Bovendien verklaart u hiermee niet waarom u wel, maar uw broers die enkele jaren jonger zijn, helemaal niet vervolgd zouden worden door militairen (gehoor CGVS, p.4,11,12). U maakt niet aannemelijk waarom de militairen u zouden viseren (gehoor CGVS, p.10).

Verder komt het weinig aannemelijk over dat u geen pogingen meer ondernomen hebt om iets te vernemen over het lot van uw ouders, ondanks het feit dat u nog 2,5 maand, tot 28 juni 2012 in het land gebleven bent (gehoor CGVS, p.6). Uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) blijkt immers dat de president en voormalige eerste minister na een korte detentie vrijgelaten werden en zich momenteel in Portugal bevinden. Hun partij PAIGC zet haar activiteiten verder. In de dagen die volgden op de staatsgreep werden verschillende volgelingen van Gomes Junior geïntimideerd en werden belangrijke figuren binnen de partij PAIGC (waaronder ministers en gouverneurs)

gearresteerd, maar werden deze personen volgens de coupleggers allen reeds vrijgelaten. In mei 2012 werd Manuel Serifo Nhamadjo, die eerder de eerste ronde van de presidentsverkiezingen verloor, aangeduid als president van een overgangsregering door het "militaire commando" en door de belangrijkste voormalige ex-oppositiepartijen waaronder PRS. Deze overgangsregering werd op 22 mei gevormd en stelde verkiezingen in april 2013 in het vooruitzicht, die inmiddels reeds uitgesteld werden naar maart 2014. Op datum van augustus 2012 kon de situatie in Guinee-Bissau als rustig beschouwd worden. Verschillende waarnemers meldden echter dat de situatie onstabiel blijft en dat de bestaande problemen in Guinee-Bissau blijven bestaan, namelijk de invloed van het leger op de politiek, de rivaliteit tussen de verschillende etnieën en het feit dat het land een draaischijf blijft voor de handel in cocaïne. Verder ontbreekt het de nieuwe regering aan (internationale) legitimiteit.

Gegeven deze informatie komt uw verklaring dat u gedurende de periode dat u ondergedoken leefde, van 12 april 2012 tot uw vertrek op 28 juni 2012, geen pogingen ondernomen hebt om informatie te verkrijgen over het lot van uw ouders (gehoor CGVS, p.11) vreemd over, net zoals het feit dat u reeds op 12 april 2012 zou besloten hebben om uw GSM weg te gooien 'om te vermijden dat men te weten zou komen waar u zat' (gehoor CGVS, p.10). Daardoor had u immers geen contact meer met uw broers en kreeg u de daaropvolgende maanden geen nieuws meer over het lot van uw broers en uw ouders (gehoor CGVS, p.10). **Gegeven het feit dat alle gearresteerden vrijgelaten zouden zijn, en in mei 2012 reeds een overgangsregering samengesteld werd en de rust in het land terugkeerde, valt het weinig plausibel te noemen dat u tot 28 juni 2012 ondergedoken bleef en geen pogingen ondernam om contact te leggen met uw broers of iets te weten te komen over het lot van uw ouders.**

Tenslotte legde u geen informatie neer om te staven dat uw vader (D.M.) werkelijk kapitein was in het leger, militant was bij de politieke partij PAIGC en een goede vriend was van Carlos Gomez Junior. Ook in de informatie waarover het CGVS beschikt zijn hierover geen gegevens terug te vinden.

Op basis van alle bovenstaande vaststellingen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U legde tenslotte geen documenten neer die ons toelaten uw identiteit, nationaliteit of reisweg te controleren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "de evenredigheidsprincipes van een goede administratie", op overschrijding van macht en een duidelijke beoordelingsfout, op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) en van "het principe volgens hetwelk de administratie gehouden is rekening te houden met alle relevante elementen van de zaak".

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker het volgende:

"Overwegend dat tegenpartij de vrees van verzoeker weerlegt met het motief dat zijn politiek activisme niet vastgesteld is, daar hij noch militair noch lid van een politieke partij is;

Overwegend dat verzoeker zich niet beroept lid van een politieke partij te zijn ; hij verklaart bovendien dat hij een handelaar was;

Zoon van een militair met aanzienlijke macht, werd verzoeker meermaals op geweldplegingen van de politie stootte. Inderdaad, zijn winkel werd doorzocht en hij werd meermaals afgeperst.

Dat tijdens de staatsgreep zijn fortuin een mikpunt werd voor de nieuwe leiders die dachten dat verzoeker deze van zijn vader bekwam en bijgevolg Staatsgeld was;

De opeenvolging van al deze evenementen maakt dat heden verzoeker een mikpunt voor de Guineese autoriteiten zou worden;

Daarom vervolgen de Congolese autoriteiten hem via politieagenten en hem absoluut willen vatten;

Dat indien niettegenstaande hetgeen voorafgaat tegenpartij volhardt dat verzoeker niet het mikpunt voor de Guineese autoriteiten kan zijn, dient men haar er aan te herinneren dat verzoeker voorheen geen

enkel probleem met de autoriteiten van zijn land zou gehad hebben (hetgeen in onderhavig geval niet waar is), noch politiek lidmaatschap, kunnen voor haar geen waarborg zijn.

Dat bovendien in deze oorlog tegen elke vorm van oppositie in Afrika over het algemeen en in Guinea in het bijzonder, het niet nodig is enig antecedent of een politiek lidmaatschap te hebben om een uitgelezen mikpunt te zijn. In tegendeel, de personen die een grote bekendheid hebben, worden door deze bekendheid beschermd. Het is bijgevolg moeilijker voor de bestaande macht hen te doen verdwijnen, vermits hun verdwijning het voordeel heeft een reactie van de organisaties voor de rechten van de mens ter plaatse te doen vrezem;

Dat zoals hoger aangehaald, de positie van verzoeker van hem integendeel een uitgelezen mikpunt voor de autoriteiten maakt, omwille van het feit dat zijn bekendheid quasi onbestaande is.

Bovendien stelt tegenpartij impliciet de voorwaarde een ernstig politiek verleden te hebben, alvorens de hardnekkigheid van de autoriteiten tegen een persoon te veronderstellen;

Dat tegenpartij bijgevolg een nieuwe voorwaarde uitvaardigt, die zij aan het Verdrag van Genève voegt, houding die niet tot haar bevoegdheid behoort.

Dat er nergens in het Verdrag van Genève melding gemaakt wordt, dat om aanspraak te maken op asiel, verzoeker meer dan één maal met de autoriteiten van zijn land moet te doen gehad hebben.

Integendeel, artikel 1e van het Verdrag van Genève bepaalt dat : « diegene (...) die terecht vreest vervolgd te worden omwille van zijn ras, zijn religie, zijn nationaliteit, zijn behoren tot een bepaalde sociale groep of van zijn politieke opinies, die zich buiten het land bevindt waarvan hij de nationaliteit heeft en die niet kan omwille van deze vrees, of de bescherming van dit land niet wil vragen; of die, indien hij geen nationaliteit heeft en zich buiten het land bevindt waar hij zijn gewone woonplaats had ingevolge dergelijke evenementen, niet kan omwille van deze vrees, of er niet wilt terugkeren. In het geval van een persoon die meerdere nationaliteiten bezit, de uitdrukking "van het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk land beoogt waarvan deze persoon de nationaliteit bezit. Zal niet beschouwd worden als beroofd van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, elke persoon die, zonder geldige reden gebaseerd op een gerechtvaardigde vrees, die de bescherming niet gevraagd heeft van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit".

Dat uit hetgeen voorafgaat voortvloeit dat de motivering van tegenpartij stereotiep en vervalst is.

De Raad van State echter had beslist dat « De motivering niet mag bestaan uit een vage, stereotiepe formule of uit een formule die de stijl van het verhaal kwalificeert, of bepaalde delen ervan als « zonderling » (CE, n° 42.069, 24.02.1993), « onwaarschijnlijk » (CE, n° 51.516, IIème ch., référé, 02.02.1995), d' « onnauwkeurig » (CE, n° 53.581, 07.06.1995), de « sibyllin » (CE, n° 42.118, 02.03.1993 ; CE, n° 43.412, 21.06.1993; CE, n° 51.229, IIème ch. Référé, 11.01.1995; CE, n° 52.284, 17.03.1995; CE, n° 51.227, référé, 19.01.1995), de « stereotype » (CE, n° 42.072, 24.02.1993 ; CE, n° 40.109, 14.08.1992 ; CE, n° 51.507, 02.02.1995 ; CE, n° 51.507, IIème ch., référé, 02.02.1995; CE, n° 52.284, 3^{TM} ch., 17.03.1995), de « met leemtes » (CE, n° 53.381, 07.06.1995), « verkeerd » (CE, n° 53.581, 07.06.1995), de « onwaarschijnlijk » (CE, n° 53.581, 07.06.1995), de « weinig geloofwaardig » (CE, n° 51.168, 17.01.1995, 110^{TM} ch., référé), etc., zonder dat uitgelegd wordt waarom het verhaal dergelijke kenmerken bevat »

Dat wanneer hij een asielaanvraag verwerpt op basis van de overwegingen naar feiten afhankelijk van het gebrek aan geloofwaardigheid van het verhaal voorgelegd ter staving van deze aanvraag, de Commissaris Generaal voldoet aan zijn verplichting van motivatie daar hij dientengevolge op verstaanbare wijze de redenen uiteenzet die hem er toe aanzetten geen krediet meer bij te voegen aan de woorden van de asielzoeker (CPRR, notamment décisions 05/19531R13359 du 27/04/2006 et 05-20431R13396 du 12/07/). Quod non, in onderhavig geval

Dat het een constante jurisprudentie is dat de verplichting van de uitdrukkelijke motivering tot dewelke de administratieve overheid gehouden is, aan de bestemming moet toelaten de redenen van de beslissing te kennen waarop deze zich baseert, door duidelijk en niet dubbelzinnig de redenering van zijn auteur aan het licht te brengen, teneinde betrokken persoon toe te laten, desgevallend toe te laten haar te kunnen betwisten in het kader van een beroep en aan de bevoegde jurisdictie haar controle hierover te kunnen uitoefenen;

Dat tegenpartij inderdaad één of andere redenering naar recht en feiten zou kunnen aantonen die hem toegelaten heeft als basis te dienen voor hoger vermeld motief weerhouden tegen verzoeker, bijgevolg gaat ze tegen de aanbevelingen van het principe van de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen zoals vermeld in artikel 62 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juni 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het algemeen principe volgens hetwelk de administratieve autoriteit gehouden is recht te spreken door kennis te nemen van alle elementen van de rechtszaak;

Daar het zo gezegd om verschillen van mening en onduidelijkheden gaat aan het licht gebracht in de woorden van verzoeker ;

Er dient vooreerst aan herinnerd te worden dat verzoeker recht heeft gehad op twee verhoren voor het Commissariaat Generaal, situatie die gunstig is voor tegenstrijdigheden omdat de psychologische toestand van de asielzoekers in het algemeen en van verzoeker in het bijzonder zo onstabiel is ten opzichte van de permanente stress die hen bezielt, stress verbonden aan de onzekerheid over hun lot. Verzoeker is bijgevolg ook van mening dat ten opzichte van hetgeen hij in zijn land van herkomst beleefd heeft, zijn verhaal coherent en nauwkeurig is.

Dat inderdaad, daar het om redenen gaat voor dewelke de militairen verzoeker zochten, verzoeker, hetgeen men dient te onthouden is dat de militairen verzoeker zochten omdat zij dachten dat hij in het bezit was van het fortuin van zijn vader. Zij persten hem bijgevolg regelmatig.

Tijdens de staatsgreep waren alle naasten van het bestaande regime in de onzekerheid omdat zij beschouwd werden als verraders. Daar hij de zoon is van een militaire met enige macht, is het niet ongegrond dat hij omwille van dit feit vervolgd en gezocht werd.

Dat zelfs indien men enige onduidelijkheid en incoherenties over het verhaal van verzoeker kon aan het licht brengen, quod non in onderhavig geval, men aan tegenpartij het algemeen principe van een goede administratie hoger vernoemd dient te herinneren, aan de administratieve overheid tijdens het onderzoek van de aanvraag waarmede zij onder andere gelast is beveelt.

1 ° Dat men zonder a priori negatief overgaat tot de onpartijdige verificatie van de aangehaalde vrees voor vervolging, of zij wel degelijk reëel is en van nature het verlenen van een internationale bescherming rechtvaardigt ;

2 ° De kandidaat niet te verhoren met als enkel doel de onnauwkeurigheden, incoherenties en tekortkomingen te lokaliseren om een beslissing van weigering te rechtvaardigen;

3 ° De minst gunstige thesis voor de asielzoeker niet te weerhouden door niet te trachten de zin van de gedane uitleg door de asielzoeker goed af te bakenen rekening houdend met het feit dat de verhoren dikwijls in delicate omstandigheden verlopen waar de kandidaat onderworpen is aan een moeilijke mentale oefening en gedwongen een reeks technische vragen te beantwoorden;

Dat de Raad van State eveneens van de motivering van de Commissaris Generaal vereist dat zij op objectieve redenen berust (CE, n° 51.176, 11ème ch., référé, 17.01.1995) en niet op één van de persoonlijke overwegingen of die een politieke opinie of andere weergeven (CE, n° 51.048.). Quod non in onderhavig geval ;

Dat de grief zo uitgedrukt voortvloeit uit een duidelijke beoordelingsfout van de omstandigheden van de rechtszaak door de Commissaris Generaal.

Daar het opzoeken betreft tegenover verzoeker geleid;

Men dient aan te halen dat tegenpartij niet zegt waarom de Guineese autoriteiten, na getracht te hebben verzoeker te vatten en meerdere malen langs zijn woonplaats te komen zich plots niet meer aan zijn geval zouden interesseren;

Dat het eenvoudig absurd is te beweren dat verzoeker de autoriteiten niet meer moet vrezen omwille van het eenvoudig feit dat hij de laatste inlichtingen omtrent de opzoeken tegen hem ondernomen niet zou bezitten ;

Dat het bijgevolg logisch is te geloven dat verzoeker niet naar zijn land van herkomst kan terugkeren, vermits hij er gezocht wordt;

Daar het om inlichtingen over de vader van verzoeker gaat ;

Verzoeker is verwonderd over de bewering van tegenpartij volgens dewelke de vader van verzoeker geen officier in het leger was omdat zij geen enkele inlichting hierover vindt. Zij zegt echter niet welke onderzoeken zij gedaan heeft om tot dergelijk besluit te komen.

Inderdaad, de enige mogelijkheid was contact te nemen met de Guineese Staat om juiste inlichtingen te bekomen. Daar dit niet gedaan werd, is het ongegrond dergelijke beweringen aan te voeren op basis van eenvoudige opzoeken op internet.

Daar het om identiteitsdocumenten gaat ;

Het is belangrijk aan tegenpartij te herinneren dat het niet uit kwader trouw is noch om iets te camoufleren dat verzoeker geen enkel document voorgelegd heeft ter staving van zijn aanvraag. Indien hij niets voorgelegd heeft, is het omdat al zijn documenten in het land gebleven zijn ten opzichte van de wijze waarop hij zijn land verlaten heeft.

Daar het om de veiligheidssituatie in Guinea gaat en het risico op een ernstige moeilijk te herstellen schade die een schending van artikel 3 van EVRM met zich meebrengt ;

De politieke situatie in Bissau blijft vluchtig. De Staatsgreep door het leger geleid tussen twee beurten van de presidentiële van 2012 werd door een overgangperiode gevolgd. Op 13 april 2014 werden parlamentsverkiezingen en de eerste ronde van de presidentsverkiezingen gehouden. De tweede ronde van de presidentiële is voorzien voor 18 mei eerst komend. Indien de stembeurt van 13 april kalm verlopen is, het risico op uitbarstingen voor de tweede ronde niet uit te sluiten is en is bijzondere waakzaamheid geboden.

De gebruikelijke veiligheidsmaatregelen blijven van kracht (vermijden zich alleen te verplaatsen of 's nachts en voorwerpen van waarde te tonen). Het is steeds aanbevolen de zones met samenscholing en verzamelingen in het bijzonder te Bissau te vermijden (de Kathedraal en het Lino Correia stadion). Men dient de politieke manifestaties en verzamelingen te vermijden.

De reizigers worden op de binnenwegen tot voorzichtigheid geboden. Het is bovendien afgeraden zich naar het noorden van het land te begeven (grenszone met Casamance, Senegal) die een vroegere conflictzone is. Het is afgeraden zich van de hoofdwegen te verwijderen omwille van landmijnen. Hoewel de hoofdstad Bissau ontmijd werd verklaard in juni 2006 DOOR HET Nationaal Centrum voor Ontmijning (CAAMI), zijn militaire springstoffen en mijnen nog over gans het gebied verspreid. Indien u zich naar het binnenland begeeft, en indien u de hoofdwegen verlaat, is het aangeraden vooraf de plaatselijke autoriteiten te verwittigen.

http://diplomatie.belgium.be/fr/Services/voyager_a_letranger/conseils_par_destination/afrique/guinee-bissau/ra_guinee_bissau.jsp?referer=tcm:313-75087-64

WAT BETREFT HET FEIT DAT tegenpartij ten opzichte van verzoekende partij een beslissing genomen heeft die haar de statuten van vluchteling en subsidiaire bescherming weigert.

Terwijl verzoeker door het plaatselijke bewind gezocht wordt voor hoger aangehaalde feiten. Indien hij nog in zijn land van oorsprong was, bij het zien van wat er gebeurt en de behandelingen voorbehouden aan diegene die zich in dit soort situatie bevinden, is het zeker dat hij niet meer in leven zou zijn, omdat hij aan onmenselijke en vernederende behandelingen zou onderworpen zijn.

Dat krachtens artikel 3 van het EVRM, mag niemand aan foltering noch aan straffen of onmenselijke en vernederende behandelingen onderworpen worden.

Dat dit artikel één van de fundamentele basissen van de vrije maatschappijen vertegenwoordigt, democratische maatschappijen zoals België.

Dat het een absoluut recht is dat België verplicht is na te leven.

Dat België een positieve verplichting heeft betreffende het feit dat zij alles moet doen om de voorwaarden te scheppen volgens dewelke dit recht absoluut verzekerd is. De situaties in dewelke een individu, zoals verzoeker, geen enkel risico mag lopen een onmenselijke en vernederende behandeling te ondergaan.

Dat in onderhavig geval verzoeker een asielaanvraag op 09/07/2012 geïntroduceerd heeft.

Dat bij beslissing van 26/02/2014 tegenpartij aan verzoeker geweigerd heeft het voordeel van het statuut van vluchteling en het statuut van subsidiaire bescherming te verlenen.

Dat deze beslissing hoger vermeld artikel 3 schendt omdat zij zeker voor verzoeker een bevel het grondgebied te verlaten laat doorschemeren, terwijl in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, Guinea, verzoeker riskeert een onmenselijke en vernederende behandeling te ondergaan.

Dat bijgevolg om de waarborg van de legaliteit voor verzoeker te verzekeren, de omstreden beslissing zou moeten nietig verklaard worden.

Uit dien hoofde is er ontegensprekelijk valse motivering. De Raad zal hiervoor de omstreden beslissing moeten nietig verklaren.

Dat het middel ernstig en gegrond is.

Betreffende het onderzoek van de vrees ten opzichte van artikel 48/3 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de Vreemdelingen ;

Overwegend dat betreffende de vrees van verzoeker, tegenpartij zich baseert op overwegingen betreffende het gebrek aan geloofwaardigheid van de woorden betreffende onder andere de redenen die hem er toe geleid hebben zijn land te verlaten, bijgevolg zijn vrees;

Dat deze elementen essentieel betrekking hebben op de geloofwaardigheid van de woorden van verzoeker en niet op de grond van zijn asielaanvraag. Uit een constante jurisprudentie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vloeit nochtans voort dat « de te nemen beslissing in het stadium van het onderzoek over de kwestie van de verkiesbaarheid van het statuut van vluchteling zich beperkt te weten of verzoeker ja of neen redenen heeft dergelijke vrees te hebben vervolgd te worden omwille van het feit van één van de motieven beoogd door het Verdrag van Genève; indien het onderzoek over de geloofwaardigheid tot hetwelk gewoonlijk overgegaan wordt, in regel, een nodige etappe is om deze kwestie te beantwoorden, men moet vermijden dat deze etappe de kwestie zelf niet verbergt; in het geval er twijfel bestaat over de realiteit van bepaalde feiten of de oprechtheid van verzoeker, zal de vermelding van deze twijfel niet vrijstellen zich in fine vragen te stellen over het bestaan van een vrees vervolgd te worden « CCE 30 septembre 2009, n° 32 237 ;

Dat dit herinnerd, er dient onderzocht te worden bij het zien van de uiteengezette elementen door verzoeker of de vrees die hij aanhaalt een verband kan hebben met één van de criteria van het Verdrag van Genève;

Eer dient aan herinnerd te worden dat de politieke situatie in Guinea, ten opzichte van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden catastrofaal is zoals hoger aangetoond ;

Dat het evident is dat in een klimaat zoals hoger door de evenementen omschreven, verzoeker zich niet kan veroorloven naar zijn land terug te keren zonder voor zijn leven te vrezen;

Dat het in onderhavig geval moeilijk is het begin van de motivering van tegenpartij te vatten betreffende het verwijt dat zij aan verzoeker maakt.

Dat het evident is dat niettegenstaande de mogelijke leemtes van verzoeker in zijn verklaringen en inlichtingen door tegenpartij verzameld, maar die eveneens tegengesproken worden door deze die verzoeker in deze procedure geeft, de asielaanvraag moet onderzocht worden in het kader bepaald door de personen die zich verzetten tegen de huidige macht ;

Dat uit de kritiek die verzoeker maakt over de motieven van de omstreden akte dat dit objectief element niet ernstig in vraag gesteld werd in deze beslissing en dat tegenpartij zijn aanvraag had moeten onderzoeken door zich op dit punt te baseren in plaats van zich te beperken tot het onderzoek over de geloofwaardigheid van zijn woorden;

Dat verzoeker bijgevolg vraagt erkend te worden als vluchteling volgens artikel 48/3, § 4 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de Vreemdelingen;

Betreffende het onderzoek van de aanvraag volgens artikel 48/4 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de Vreemdelingen

Overwegend dat zonder schade van de hoger aangehaalde middelen, verzoeker eveneens het voordeel van subsidiaire bescherming vraagt ;

Dat het belangrijk is er eveneens de nadruk op te leggen dat : “Bovendien een verzoeker van het statuut van vluchteling het voorwerp heeft kunnen zijn van verschillende maatregelen die op zichzelf geen vervolgingen zijn (...) bij dewelke in sommige gevallen andere tegengestelde omstandigheden gevoegd worden (bij voorbeeld een algemene atmosfeer van onveiligheid in het land van oorsprong). In dergelijk geval kunnen de verschillende elementen van de situatie samen genomen bij verzoeker een geestesgestelheid kunnen veroorzaken die redelijkerwijze toelaat te zeggen dat hij vreest vervolgd te worden om “gecumuleerde motieven” die een aanvraag tot erkenning van het statuut van vluchteling kunnen baseren” (HCNUR, Genève, 1979, voyez le n052 et 53) ;

Dat hij inderdaad van mening is te geloven dat er ernstige motieven zijn, indien hij naar zijn land van herkomst teruggestuurd wordt, hij het risico loopt ernstige schade te ondergaan zoals hernomen in paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980.

Dat verzoeker vreest het slachtoffer te zijn van martelingen of onmenselijke of vernederende behandelingen in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst;

Dat hij zich niet meer kan beroepen op de bescherming van de autoriteiten in zijn land van herkomst vooral rekening houdend met dit risico en ten opzichte van zijn vrees voor vervolging omwille van de hierboven vernoemde evenementen;

Dat uit hetgeen voorafgaat voortvloeit dat de beslissing van het CGVS moet hervormd te worden en dat er bijgevolg alle reden is om aan verzoeker de subsidiaire bescherming te verlenen in de zin van hoger vernoemd artikel 48/4.

Dat er eveneens dient aan herinnerd te worden dat artikel 48/3, § 5 bepaalt : « In het kader van de evaluatie van het gegrond karakter van de vrees voor vervolging van verzoeker, dat het onverschillig is dat hij effectief de karakteristiek bezit verbonden aan ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of aan politieke opinies aan de oorsprong van de vervolging, voor zover dat deze karakteristieken hem door de auteur van vervolging zouden toegeschreven worden”;

2.1.2. Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota de volgende documenten neer: zijn originele ‘cedula pessoal’, een origineel uittreksel van zijn geboorteakte en informatie met betrekking tot de mensenrechten in Guinee-Bissau.

2.2.1. Op welke manier de bestreden beslissing behept zou kunnen zijn met machtsoverschrijding kan niet worden ingezien. De commissaris-generaal heeft immers de hoedanigheid om de bestreden beslissing te nemen overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Wat betreft de documenten die verzoeker samen met een aanvullende nota ter terechtzitting neerlegt (zie *sub* 2.1.2.), merkt de Raad vooreerst op dat al deze documenten in het Portugees werden opgesteld en niet voorzien werden van een vertaling. Luidens artikel 8 PR RVV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling worden de ter terechtzitting met een aanvullende nota neergelegde stukken door de Raad niet in overweging genomen.

De Raad merkt tevens op dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn asielrelaas bijbrengt, noch op het CGVS, noch bij onderhavig verzoekschrift.

De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) het weinig aannemelijk is dat hij door militairen geïnterviewd werd op de dag van de staatsgreep op 12 april 2012 aangezien hij niet politiek actief was, geen deel uitmaakte van het leger en zich afzijdig hield van de militaire activiteiten van zijn vader, (ii) zijn verklaringen met betrekking tot zijn bewering dat de militairen het op zijn vermogen gemunt hadden, tegenstrijdig zijn, (iii) hij niet kan overtuigen waar hij beweert dat de militairen hem zouden doden of in de gevangenis zetten, of ze het geld nu gevonden hadden of niet, omdat ze hem in het verleden al geïnterviewd hebben, (iv) gelet op de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie'), het weinig aannemelijk is dat hij geen pogingen meer ondernam om iets te vernemen van het lot van zijn ouders, ondanks het feit dat hij nog 2,5 maand in het land gebleven is, en (v) hij geen informatie neerlegt om te staven dat zijn vader werkelijk kapitein was in het leger van Guinee-Bissau, militant was bij de politieke partij PAIGC en een goede vriend was van Carlos Gomez Junior.

Waar verzoeker aanvoert dat het, gelet op een "*oorlog tegen elke vorm van oppositie in Afrika over het algemeen en in Guinea in het bijzonder*", niet nodig is enig antecedent of een politiek lidmaatschap te hebben om een uitgelezen mikpunt te zijn en dat het feit dat zijn bekendheid *quasi* onbestaande is, komt verzoeker niet verder dan het uiten van een blote bewering, die door geen enkel stuk gestaafd wordt. De Raad ziet bovendien niet in waar verweerder impliciet een nieuwe voorwaarde, namelijk het hebben van een ernstig politiek verleden, aan het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 zou hebben toegevoegd, zoals verzoeker beweert.

Waar verzoeker aanvoert dat hij recht had op twee verhoren op het CGVS, dient te worden opgemerkt dat er geen wettelijke bepalingen voorhanden zijn die het bepalen dat hij tweemaal dient te worden gehoord op het CGVS.

Waar verzoeker aanvoert zich onder permanente stress te bevinden, dient te worden opgemerkt dat, daar waar aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij het CGVS gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een asielzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen

met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat de aangevoerde stress geen aannemelijke verklaring vormt voor de hoger gedane vaststellingen.

Waar verzoeker stelt: *“Dat het eenvoudig absurd is te beweren dat verzoeker de autoriteiten niet meer moet vrezen omwille van het eenvoudig feit dat hij de laatste inlichtingen omtrent de opzoekingen tegen hem ondernomen niet zou bezitten”*, dient opgemerkt dat redelijkerwijze van een kandidaat-vluchteling kan worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

Waar verzoeker verwijst naar het reisadvies van het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken met betrekking tot Guinee-Bissau, dient opgemerkt dat dit bestemd is voor reislustige Belgen en geenszins een leidraad vormt voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus. Bovendien is deze informatie van louter algemene aard en heeft het geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen.

Voor het overige, en mede gelet op het voorgaande, komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij omwille van zijn voorgehouden profiel, dat niet ondersteund wordt door enig begin van bewijs, in de negatieve aandacht staat van de autoriteiten. De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS